

BŘEVNOVAN

Klidné
a pohodové léto
letošní přeje čtenářům
redakce
Břevnovanu

OŠTĚPAŘKA VANDA MARUŠOVÁ OPĚT VÍTEZNĚ!

UNION BŘEVNOV MÁ TÝM DOSPĚLÝCH

**M. ČAPKOVÁ: VŽDY JSEM SE ZAJÍMALA,
JAK SE NA ŠESTCE ŽIJE**

TO NEJLEPŠÍ NA KONEC

Známe se? Místostarostka Prahy 6 Ing. Mariana Čapková

Ve slunečné neděli 28. května 2023 konala se v zaplněné bazilice sv. Markéty slavnost Seslání Ducha svatého. Sloužil pan arcipat Prokop Siostrzonek, na varhany hrál Marek Čihař, účinkoval chrámový sbor za řízení sbormistra Lukáše Koudelky. Po mši desítky lidí poslouchaly varhanní hudbu, která bývá jako přídatek břevnovského varhaníka, zatímco další lidé před bazilikou stáli jen tak, mluvili spolu a vnímali krásu sváteční neděle. Nikomu se nechtělo domů.

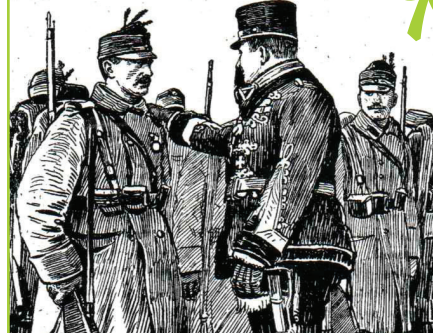
Velký houf dětí břevnovské farnosti si odnášel ze slavnostní bohoslužby 28. 5. různé biblické obrázky. Je to zde taková zavedená tradice. Pana arcipata Siostrzonka a Patera Snětinu mají zdejší děti rády řadu let. A od těch nejstarších zde bývají už jejich děti, jak se mohou všichni přesvědčit třeba na sv. Mikuláše, kdy je jich plná bazilika.

Zajímavost pro vás **149**

Na jarní vycházku vyšly si maminky po Bělohorské, snad do klášterky, snad do Hvězdy. Kulisy domů Břevnováci dobře znají, stejně jako kočárky. Jsme na sklonku 50 let na rohu ulice Břevnovská. Obchod elektro ještě není otevřen a ani sousední polotovary, kde se pěkné vitráže na sklo teprve dotváří. A barret na hlavě toho chlapce, ten má možná ještě leckdo doma. A jak se jmenoval? Třeba se poznáváte. Kočárek sporták, který vede, měl pěkné pérování.

Lístek z archivu

Ve válce světové – v roce 1918, oznamovali Farní listy v Břevnově vyznamenání několika vojínů od nás. Železný kříž záslužný s korunou na stuze a bronzové medaile Za udatnost obdrželi šikovatel František Andr a kaprál Josef Karais. Dále udělena bronzová medaile Za udatnost pěšáku Antonínu Riegrovi. O rok dříve vyznamenán byl za udatnost Václav Nepomucký a kaprál Adolf Morávek, který obdržel i stříbrný záslužný kříž s korunou na stuze. Mezi nejznámější patřil právě Adolf Morávek, desátník 21. c. k. vozatajské divize ve Vršovicích, v civilu zahradník Břevnovského kláštera. Z italské fronty se vrátil a v klášteře zasadil stovky ovocných stromů. Dnes jsou zde stromy nové. Také muži dávno zmizeli, stejně jako jejich vyznamenání, která se ostatně pod finančními tresty nesměla za I. republiky nosit. Náš děda malou bronzovou prý hodil do rybníka. To se ví, že je to asi mřelo. Byli to chlapi.

Pavel Krchov

Uzávěrka příštího čísla jest:
11. září 2023

BŘEVNOVAN

BŘEVNOV
BUBENEČ
DEJVICE
DĚDINA
LIBOČ
PETŘINY

POHOŘLEC
RUZYNĚ
ŘEPY
STŘEŠOVICE
VELESLAVÍN
VOKOVICE

časopis pro občany Prahy 6
První číslo vyšlo v roce 1888
Vydávání obnoveno v březnu 1990

Ročník 34. číslo 5 – 6 / 2023
Datum uzávěrky: 3. června 2023

Vydává Vydavatelství a redakce časopisu
Břevnovan • Adresa: Bělohorská 195/147,
169 00 Praha 6 – Břevnov
e-mail: krchov@seznam.cz,
www.brevnovan.obadalek.cz

• Povoleno odborem kultury NVP r. č.
50/90 • Rozšiřují prodejny tabáku, potravin
aj. • Vydavatel a redakce: Mgr. P. Krchov,
mobil 732 243 922

• Grafická úprava: F. Horák, • Foto:
Mgr. P. Krchov, M. Wágner a dopisovatelé •
Ilustrace: M. Wágner

Otištěné názory nemusí být totožné se
stanovisky redakce. Za věcnou správnost textů
odpovídají autoři článků.

Časopis vychází s finanční podporou ÚMČ Praha 6
Naše konto: 1939122339/0800

Dnešní Foto kvarteto je sportovní. Paní Vanda Marušová získala další cenné vítězství v hodu oštěpem, jak si blíže přečtete ve zpravodajství listě a radost mají břevnovští sokolové nad sportovními úspěchy svých mladých a nejmladších členů. A což teprve fotbal! Hráči Unionu Břevnov se vrhli do fotbalových zápasů a od podzimní sezóny budeme dění na hřišti sledovat pravidelně. Na posledním snímku kvarteta je úspěšný hráč Ondřej Liška, jak jinak než v dresu Břevnova.

Zpravodajství Břevnovana

• **Z kláštera** • Jarní měsíc květen je plný církevních i světských svátků. Však jsme si už zvykli, že náš klášter jest vyhledávaným místem setkávání lidí z Břevnova a širokého okolí, neboť skýtá klidnou a pohodovou oázu jak venku, tak přímo v bazilice. A kdo má sucho v krku, může využít dvou restaurací hned za branou a zavdat si. 1. května se uskutečnil v okolí kláštera další ročník pivních slavností, které organizuje Spolek břevnovských živnostníků. • **2. května 2023** každé úterý od 15 hodin se konaly mše sv. za účasti seniorů s májovými pobožnostmi po celý květen. Toho den večer se uskutečnila další biblická hodina. • **Od 6. do 31. 5.** zásluhou P. Cyrila Havla proběhla výstava ve Františkánském klášteře nazvaná „Když mě pravda zničí“ o Blahoslaveném otci Rich. Henkesovi /1900–1945/. • **13. 5.** pořádána Farní pout' do Nižboru. Mši sv. zde sloužil Pater Václav Snětina. • **15. 5.** se konaly v bazilice modlitby se zpěvy v duchu Taizé. • **18. 5.** o slavnosti Nanebevstoupení Páně vždy od osmé večerní konány v bazilice Novény k Duchu svatému s modlitbami a zpěvy. • **20. 5.** v okolí kláštera uskutečněn 17. ročník Misijní neděle. Zahájena byla mši sv. v 9 hod., kterou sloužil arcibiskup pražský Jan Graubner, účinkovala břevnovská schola pod vedením manželů Salákových. Výbráno bylo 83.233 Kč. na africké Bozoum. • **23. 5.** se konal v Tereziánském sále koncert pod názvem Svět operety. • **27. 5.** v bazilice zazněl od 15 hod. varhanní koncert z děl J. S. Bacha v podání Dorothy Fleischmannové. • V neděli, **28. 5.** o Slavnosti Soslání Ducha sv. v 9 hodin účinkoval chrámový sbor za řízení Lukáše Koudelky, sloužil P. arcipat Prokop Siostrzonek. • **30. 5.** v 15 hodin sloužil P. Václav závěrečnou mši sv. pro seniory. • **2. června 2023** proběhl 15. ročník Noci kostelů. Baziliku navštívilo 591 lidí. • **4. 6.** v 9 hod. udílel Mons. Zdeněk Wasserbauer o svátku Nejsvětější Trojice svátost biřmování. V 18 ho. při mši sv. zazněl Gregoriánský

chorál za řízení JUDr. Jiřího Lifky a týž den večer zazněl v bazilice koncert ke 110. výročí narození arcipata Anastáze Opaska. • **6. 6.** od 19.30 se konal v bazilice benefiční koncert Hradišťanu s uměleckým vedoucím Jiřím Pavlicou s průvodním slovem arcipata Prokopa Siostrzonka ve prospěch stavby kláštera v Drastech ve východních Čechách, a též od 19 hod ve Vojtěšce proběhlo setkání nad biblí. • **8. 6.** slouženy mše sv. od 7 a 18 hod. ku cti Božího Těla. • **11. 6.** při mši sv. v 9 hod. se uskutečnilo I. sv. přijímání. • **12. 6.** o svátku sv. Krištofa sloužena mše od 19 hod. za motoristy se školením od Václava Šťastného. • **16. 6.** O svátku Nejsvětější Srdce Ježíšovo při mši sv. v 18 hod. účinkoval chrámový sbor za řízení Lukáše Koudelky. • **18. 6.** v 9 hodin sloužil P. Václav Snětina mši sv. na ukončení školního roku. Zpívala břevnovská schola a po skončení následoval tradiční piknik za Vojtěškou. • **25. 6.** arcipat Prokop Siostrzonek oslavil 40. výročí své kněžské služby. • **26. června** se koná v bazilice předprázdninová modlitba se zpěvy v duchu francouzském Taize.

• **Oštěpařka Vanda Marušová opět rekordně!** V podzimním Břevnovanu 2022 jsme v rubrice Portrét listu informovali o Vandě Marušové z Prahy 6, že je nejen starostkou břevnovského Sokola, ale také výbornou atletkou, mistryni světa v hodu oštěpem 2022 v kat. W65. Ve sportu se jí daří i letos. Byla nominovaná do českého týmu na mezinárodní veteránské atletické šestiutkání (účastníci: Slovensko, Slovinsko, Rakousko, Maďarsko, Česká republika A, a za omluvené Švýcarsko ještě tým Česká republika B), v disciplíně hod oštěpem. Utkání se konalo 6. května 2023 v Kolíně. Vanda Marušová hodila oštěpem neuvěřitelných 33,24 metrů. Co tento výkon znamená? • Je o 4 m delší, než výkon, kterým získala titul mistryně světa v roce 2022 v kat. W65.

• Je to o 1,40 m zlepšený osobní veteránský výkon. • Je to nový rekord ČR v hodu oštěpem, kat. W65. Je to o 1,40 m zlepšený rekord, který sama držela a drží. • Je o 14 cm kratší, než evropský rekord v kat. W 65!!! • Tento výkon byl v bodovém přepočtu výkonů všech disciplín kategorií veteránů i veteránek

vyhodnocen jako nejhodnotnější ze všech výkonů soutěže. Vanda Marušová za výkon 33,24 m v hodu oštěpem získala celkem 1 149 bodů. Na druhém a třetím místě se umístili veteráni muži s body 1 052 a 1 039. Vandě Marušové k jejímu sportovnímu úspěchu a za zlepšení českého rekordu blahopřejeme a přejeme jí další sportovní úspěchy v plném zdraví! Na blížícím se Mistrovství Evropy veteránů v italské Pescaře v září letošního roku budeme Vandě držet pěsti.

• **Děni na Bílé Hoře v dubnu až květnu t. r.** /Pro Břevnovana zapsal Karel Vopalkal/. Dne 27. dubna zahrál divadelní kolektiv JEDL drama se dvěma herci nazvané „Divoký kosatec“. Pro velký úspěch se v kostelním nádvoří uskutečnilo ještě dvě reprízy.

• **Ve dnech 7.–8. května** se na bělohorské Mohyle konalo tradiční ekumenické modlitební setkání křesťanské mládeže za účasti několika desítek převážně mladých lidí. Jejich ekumenické zpěvy a modlitby podpořila slovenská hudební skupina se sólisty a s vlastním moderátorem.

• **V měsíci květnu** se v bělohorském kostele uskutečnilo poslední rozloučení se dvěma zdejšími farnicemi, pravidelnými návštěvníci zdejších bohoslužeb: pohřeb paní Jany Vernerové, a jen o pár dní později i pohřeb paní Milady Pišlové.

• **V neděli 28. května** navštívila Bílou Horu známá houslová virtuoska Marie Magdalena Fuxová. Zaspívala spolu se sestřičkami při dopolední mši svaté a odpoledne v 16,20 hodin provedla skvělý benefiční houslový koncert z barokních děl J. S. Bacha a J. J. Walthera. Umělkyně po koncertu pozvala celé publikum na tradiční příjemné občerstvení v kostelní předzahradě.

• **Dne 1. června** se na Bílé Hoře uskutečnila společná návštěva členů řepské organizace KDU ČSL. Návštěva cca čtyřiceti lidí ze Řep měla na programu komentovanou prohlídku poutního areálu s vynikajícím výkladem sestry P. Pavličkové: o Stavovském odboji, o jeho příčinách, cílech a vůdčích osobnostech, o vývoji politické situace před i po 3. pražské defenestraci a o prvních ozbrojených

pokračování na straně 4

pokračování ze strany 3

V těchto dnech bylo pozváno do úřadu MČ Praha 6 starostou Jakubem Stárkem několik vybraných policistů, hasičů a městských strážníků, aby přijali poděkování za spolehlivou službu v Praze 6 a byli odměněni jednorázovou částkou deset tisíc korun. Děje se tak u nás každý rok.

7. června 2023 konala se v restauraci U Bílého lva výroční valná hromada živnostenského spolku v Břevnově. V referátu o činnosti v poslední době zmíněn pochvalně letošní masopust, čarodějnice a 1. Pivní máj, které spolek pořádá již řadu let. Jen maskární bály v dohledné době zřejmě nebudou pro malou účast a velkou drahotu.

27. května se konal v Břevnově opět úspěšný sokolský dětský den za účasti sokolů a jejich rodičů. Počasí bylo příjemné, radost dětí z pohybu byl jistě pro organizátory potěšující.

šarvátkách mezi císařskými a stavovskými vojsky – až po rozhodující bitvu dne 8. listopadu 1620. Hovořila i o bojové morálce i taktice zneprátených stran a o překvapivém vývoji bitvy směřující k totální porážce stavovských armád spojenými vojsky vojevůdců Tilly–ho a Buquoye. Po komentované prohlídce areálu se účastníci sešli u tábora v místní klášterní zahradě. Mezi pozvanými hosty byl i radní 6. pražské městské části MUDr. Marián Hošek.

Bělohorská farnost se v pátek dne 2. června opět tak jako každý rok aktivně zapojila do tradiční inter diecézní akce „Noc kostelů“. Začalo se již v 18 hodin večerními nešporami zdejších řeholních sester s účastí lidí z farnosti i „přespolních“ poutníků a četných návštěvníků. Na programu pak byla zajímavá prohlídka areálu se osvětlenou průvodkyní benediktinkou Petrou. Poté následoval velmi zdařilý koncert žáků i učitelů Základní umělecké školy v Praze 6 „Nad alejí“. Na programu byly skladby řady slavných skladatelů: J. V. A. Michny z Otradovic, G. F. Händla, J. K. Vaňhala, V. Zámečnicka, J. Haydna, F. Devieny, R. Planela a J. S. Bacha – skladby pro housle, violu, violoncello, kytaru, cembalo, klavír, varhany, klarinet i pro saxofon. Posluchači velmi ocenili krásný hudební zážitek.

• **Bělohorské „Noci kostelů“** se zúčastnilo několik stovek návštěvníků. Někteří návštěvníci bělohorského poutního místa se přesunuli také do Břevnova, aby v tamní bazilice nepromeškali velmi pěkně připravenou hru „Život Panny Marie“ (od andělského Zvěstování až po její Nanebevzetí); bylo to pásmo sestavené z písní v podání břevnovské chrámové scholy. V početném sboru účinkovaly břevnovské děti i se svými rodiči. Toto vystoupení skvěle nastudovaly sbormistryně M. Saláková s manželem Pavlem. Posluchači ocenili sbormistryni i mladé zpěváky dlouhým potleskem. V neděli 4. června při farní mši v 11 hodin hostoval v bělohorském kostele břevnovský chrámový sbor. Zazpíval úspěšně novou skladbu mladého komponisty pana Bartoně „Missa brevis“; šlo tedy o její bělohorskou premiéru.

• **Ze živnostenského spolku.** /Marek Šoltés/. Poslední dubnový den se v Břevnově na louce mezi klášterem a Markétskými rybníky uskutečnilo již 20. pálení čarodějnic, které uspořádal Spolek břevnovských živnostníků společně s Městskou částí Praha 6 a Břevnovským klášterem. I když v těsném sousedství probíhá mnohem větší akce shodného zaměření, uchovává si naše akce komorní a rodinný ráz a dvě tisícovky návštěvníků jsou tu pravidlem. U zapálení hranice, připravené skautským oddílem Jeleni, se sešli starosta městské části Jakub Stárek, zástupce Benediktinského arcidiecézního úřadu P. Vojtěch a předseda Spolku břevnovských živnostníků Marek Šoltés, aby zde upálili čtyři čarodějnice, které škodí nejen živnostníkům, a to Bídu, Hloupost, Závist a Daně. Večer byl tentokrát doplněn oldies diskotékou. Spolek břevnovských živnostníků, jako hlavní pořadatel akce, se také zapojil do pilotního projektu Prague City Tourism zavedení systému používání vratných kelímků na území hl. m. Prahy. Je faktem, že tento způsob podávání nápojů je velmi šetrný k životnímu prostředí,

jak jsme se sami přesvědčili, když celá louka i okolí zůstaly po akci nádherně čisté. Následující den proběhl na stejném místě, opět již poněkolkáté, gastronomický festival První pivní máj, který představuje piva z dvaceti malých řemeslných pivovarů. Jistě nejen hezké počasí, ale i poctivá příprava ze strany organizátorů, stále se zlepšující podmínky čepování piva do skla i nadstandardní hygienické zázemí, tentokrát bez poplatků, přilákaly rekordní množství lidí, kterých se tu, střízlivým odhadem, sešlo nejméně 7 tisíc!

● **Spolek břevnovských živnostníků děkuje** všem návštěvníkům, které jím pořádáné akce navštěvují v tak hojném počtu. Jako organizátorům nám to dodává velký pocit uspokojení a sílu k pořádání dalších akcí. Nesmírně nás těší, že návštěvníci jsou kultivovaní a akce probíhají bez jakýchkoli problémů. Samozřejmě děkujeme nejen starostovi Prahy 6, ale mnoha dalším konkrétním pracovníkům Úřadu městské části, kteří nám ze své pozice pomáhají a našim skvělým sousedům z Benediktinského arcidiákonství.

● **DO TEJNKY NA MONTMARTRE.** /Marek Šálek/. Tradiční sousedská slavnost Montmartre v Tejně opět na jeden den oživila památkovou zónu Tejnka hudbou, divadlem a dalším uměním. Přijďte se podívat, co nového jsme přichystali, nakouknout do našich dvorků, potkat se s přáteli a známými a ochutnat domácí dobrotu. Už teď víme, že se můžete těšit na koncerty kapel Frida & Co. a Ferdinandá Jones či na výstavu fotografií Branislava Ohrabla, který dokumentoval dění v Tejně v předchozích letech, vystoupí i pěvecký soubor tradiční gruzínské vokální polyfonie Haeri. Sejdeme se v sobotu 17. června od 15 do 20 hodin na tradičním místě u pítka (na křižení ulic Za Strahovem a Nad Tejnkou). Chcete-li se zúčastnit jako prodejce nebo vystavovatel, napište na tejnka@tejnka.cz nebo zavolejte Pavla Bodora 731 266 464. Podívejte se na ročníku.

● **UNION BŘEVNOV NA MÁ TÝM DOSPĚLÝCH!** Že se na hřišti pod strahovskou televizní věží prohánějí už třetí sezonu desítky dětí, není žádné překvapení. Obnova břevnovského fotbalu by ale byla nemyslitelná bez dospělého mančafu, a i v tomto směru pro vás máme radostné zprávy: kádr téměř třiceti mužů různého věku se schází k tréninkům pravidelně každé úterý a má za sebou i první přátelské zápasy. Historicky prvním soupeřem na velkém hřišti bylo céčko SK Střešovice zvané „Celtic“, od té doby tým dospělých odehrál další čtyři utkání s těmito soupeři: TJ Sokol Lysolaje (3. A třída), Rasta Velbloudi (hanspaulská liga), Gambo Smíchov SK (hanspaulská liga) a FC Futys (nesoutěžní tým). V červnu je na programu odvěta se střešovickým „Celticem“, utkání v Řepích s tanním béčkem a rýsuje se také zápas s týmem Ambassadors FC. Nové břevnovské mužstvo je složené z hráčů bez větší soutěžní minulosti a teprve nedávno se začalo dávat dohromady. Nemůžeme tudíž očekávat, že bude střílet jeden gól za druhým. Přesto už mužské „áčko“ Unionu oslavilo premiérové vítězství (6:1), přičemž zásluhu na zlepšujících se výkonech má i zkušený trenér a břevnovský učitel Oldřich Ouzký. Fotbalisty z týmu dospělých můžete vidat při zápasových rozbořích v hostinci Na Hrádku, ohledně dalších utkání sledujte facebookové

stránky Unionu Břevnov, případně si můžete přijít sami vyzkoušet, jaké to je, zahrát si na nejkrásnějším hřišti v Praze. Kontakt: karel.hoefer@unionbrevnov.cz.

● **Dobrý den z Břevnovského klášterního pivovaru.** Je to léto, konečně. Pro mnohé pivovary vrchol sezóny. I my jsme se na něj připravili, rozjeli jsme pár nových projektů, které bychom rádi dotáhli do úspěšného konce. První z nich je výroba nealkoholického piva. To je z pivovarského hlediska vždy trochu oříšek, aby výsledný produkt byl aspoň podobný klasickému pivu. My se vydali cestou svrchně kvašeného piva typu ALE, který jsme dochmelili americkými voňavými chmelky. Osvěžující, hořký, voňavý a s 0,4 % obj. alkoholu. Přesně takový by měl být náš Nealko Benedict. Těšíme se na vaši zpětnou vazbu, na jejímž základě se rozhodneme, co s nealkem naložit do budoucna. Vzpomínáte, když jsme vloni uvařili prvního ovocného kyseláče? Letos jej chceme mít znovu! Ve větších objemech, a hlavně i v lahvích. Právě vybíráme dodavatele ovoce, hledáme maliny, ostružiny, borůvky a višně. Pivní novinky budeme chrlit dál i o prázdninách. Všem přeji krásně prožité léto plné zážitků. Za tým Břevnovského pivovaru Ing. Aleš Potěšil, vrchní sládek

● **Co nového u pluku?** Pohořelečtí Osmáci opětovně zdraví svoje přátele a příznivce z řad čtenářů listu Břevnovan. Zdá se, že po nucené covidové pauze se svět vojensko-historických aktivit navrátil zpět do zaběhnutých kolejí, a i když nás příznivců reenactingu na nejruznějších vzpomínkových akcích opticky ubylo, náš klub nezařhl a pokračuje v tradiční spolkové činnosti. Nový rok 2023 jsme zahájili lednovým zimním lyžařským výcvikem v krušnohorských Abertamech, neboť boje neprobíhají jen za sucha v poli či na moři, ale také ve vysokých zasněžených Dolomitech a správný landvėrák je vždy a na vše připraven! Výcvik to byl tvrdý, podnebí tuhé, a tak přišlo k duhu pozvání na dnes již klasickou každoroční zabijačku mladoboleslavského pašíka. Balouna se podařilo uhlídat, oficiální prase nesežral (celé), takže mohli být veselí všichni sešlí. Posilnění tělesně i duševně jsme na 1. dubna (ne, nebyl to šprým) vyjeli do naší širší vlasti a v rakouském Linzi zaujali čestné místo v každoroční jarní vojenské přehlídce, které bylo přítomno mnoho pánů důstojníků rakouské armády, jeden habsburský arcivévoda a tři kněží. Paráda to byla náramná, příští rok vyrážíme zas! Jak se blíží léto, plní se nám i kalendář a už nyní vyhlížíme oblíbené bojové akce v Mladějově na Moravě, Třemošné u Plzně, někteří z nás zajedou 18. srpna vzdát hold císaři FJI do Bad Ischlu k jeho narozeninám. Jsem si ale jist, že toto nebudou jediné akce, které jsou před námi. Všechny čtenáře srdečně zdravím pobočník velitele pluku. Freundliche Grübe

Lukáš Pavlík • *Hauptmann i. TR Regimentsadjutant LIR 8 Prag*

● **Pozdrav z Pohořelce.** /Marie Bukvicová/. Jaro na Hradčanech bylo na různé akce bohaté, jak jsem již zmínila minule.

● **12. dubna** jsme se vydali po stopách Albrechta z Valdštejna na Malé Straně. Sraz jsme měli, kde jinde než na Valdštejském

pokračování na straně 6

PORTRÉT listu

Vladimír Neureutter

Je rodák z Bílé Hory, jediný člověk v Praze 6, který opravuje starožitné hodiny a v těchto dnech si připomíná 50 let své práce hodinářského řemesla. Jeho dílnu naleznete hned vedle Kaštanu, Bělohorská 148. Vladimír Neureutter je již 4 roky seniorem v důchodu, ale jeho dílna, kde jsou stovky různých typů hodin je ještě o něco starší. Původní domy na této straně ulice byly zač. padesátých let zbořeny a málem to odnesl i Kaštan. A když se na místě staré zástavby postavily domy nové, přizemí bylo určeno obchodům. Od té doby zde byla služba opravy hodin pod bývalou státní firmou Saturn n. p. Pamětníci si mohou připomenout první hodináře, pana Mlynaříka z Unhoště, pana Padiora a další machry. K tomuto řemeslu se pan Neureutter dostal pro svou zálibu z dětství opravovat budíky a jiné strojky. Tenkrát byly ještě hodiny natahovací, na klíč, žádné baterie a každý hodinář se vyučil na budících značky Prim, na starších hodinách a hodinkách německé a rakouské provenience. Jak pan Neureutter říká, měl jsem štěstí, že jsem po vyučení a po vojně nastoupil k panu Mlynaříkovi, který historické hodiny uměl a naučil mě to. Dnes je obchod a dílna jedna z nejstarších dochovaných živností v místě a práce je zde až dost. Otevřeno pro veřejnost je pouze v pondělí od 9 do 12 a od 14 do 17 hodin. To, aby byl v ostatních dnech čas na práci. A kdo půjde kolem obchodu, může si z chodníku seřídít hodinky. Ve výloze jsou totiž velké elektrické hodiny s přesným časem v Břevnově.

Pavel Krchov

pokračování ze strany 5

Ke společenské události letošního jara patřil také výlet Břevnováků do Mníšku pod Brdy a na Skalku, který se uskutečnil 20. května. Cílem těchto jarních a podzimních výletů je navštívit okolí Prahy, které je krásné a blízké ve všech směrech. Po posvícení má být tradiční podzimní výlet. Na snímku výletníci na nádvoří zámku.

Náměstíčka v oblasti Malého Vatikánu v Břevnově se dostala do pozornosti úřadů. Hned se našly návrhy na vylepšení prázdného místa, ale při diskusích s občany zjištěno, že toho lidé v těchto poklidných místech zas tolik nechtějí. Shoda se našla na vybudování podzemních kontejnerů. Při letním pohledu na fotku jest však jisté, že by to chtělo plácky hezky vydláždít a řádně opravit okolní silnice, aby byly rovné a bez děr.

Členové klubu vojenské historie od osmého pluku zeměbranceckého z Pohořelce při pořadovém výcviku v areálu přírody v letošní sezóně. Nesmí chybět dobová výstroj, flinty, patronašky, onuce atd. Čeká je řada akcí, jak oznamuje zpráva, Co nového u pluku.

náměstí. J. P. Snětivý, který nás provázal, seznámil všechny s historií zdejších domů zde, a to hlavně těch, které A. Valdštejnovi patřily. Dozvěděli jsme se, že ve Valdštejnském paláci žila i po r. 1945 hraběnka z rodu Valdštejnů, která se dožila vysokého věku a chodila nakupovat do bývalého pekařství v Mostecké ulici. Z náměstí jsme pokračovali do Valdštejnské zahrady, ve které jsme se seznámili s jejím založením i osudech, včetně plastik soch, zde umístěných a ostatních zajímavostech. Další úžasná vycházka se konala počátkem května po okolí strahovské baziliky. Tentokrát jsme se sešli na zahradě naší knihovny a šli nejdříve na Pohořelec. Tady nám p. Snětivý pověděl o jednotlivých domech a některých minulých majitelích. Odtud jsme pokračovali na úpatí Petřína a z něho na strahovské nádvoří až k tenisovým kurtům a zdejší restauraci vše s výkladem, co zde bylo a jak to zde vypadalo. Zpět jsme došli před kostel sv. Rocha na strahovském nádvoří, který má velmi zajímavou historii, a to i stavební. Vycházku jsme zakončili před bazilikou a bylo nám slíbeno regenschorim baziliky p. V. Roubalem ukázka varhan s výkladem. Nechyběly samozřejmě ani různé výtvarné dílny v knihovně. Jedna z nich byla vytvoření různých obrazců ze špejlí a bavlnek či provázků. Další dílnička byla náročnější, kdy se vytvářely tvary z proužků papíru (mnozí vytvořily i náušnice). Také se konala vycházka na Petřín, na které nás provázal bývalý zahradník Petřína p. Míka a pokračovat v této vycházce se bude 13. 6.

• **Od 2. 5. do 3. 6.** byla v naší knihovně výstava fotoklubu Beroun pod názvem Jídlo.

Začátkem května jsem se sešla s jedním známým, a hlavně pamětníkem konce 2. svět. války. Bydlel tehdy s rodiči na Hradčanském nám. Viděl, jak z Pražského hradu přijížděla 9. 5. ruská armáda, a na Hradčanském nám po nich střelili ukrytí Němci na půdě Schwarzenberského paláce. Půdy na této straně byly propojené až ke klášteru karmelitek. A co mrtvol bylo na kraji Jeleního příkopu, to vše by bylo na zvláštní kapitolu.

• **V sobotu 27. 5.** jsme se mohli zúčastnit v 18.00 mše sv. za Českou republiku, kterou sloužil emeritní opat Michal Pojezdný. Zážitek to byl moc pěkný. Bazilika byla plná, což se již dlouho nestalo. Přišli tam lidé z mnoha míst věřící, i nevěřící, katolíci i evangelíci, ale i dokonce Češi z Austrálie. Mše sv. byla zakončena Loreťanskými litaniami u oltáře P. Marie Pasovské.

• **A na co se můžeme těšit** ještě před prázdninami? **14. 6.** Módní přehlídka na zahradě knihovny. Bude to přehlídka prodejní originálních oděvů, doplňků výtvarnic a lektorky z VSUR od 17.17 hod. **21. 6.** bude přednáška Valdštejnova Praha. Provedou nás jeho pražskými sídly Otomar Dvořák s J. P. Snětivým. **23. 6.** bude celodenní mokré plstění na zahradě naší knihovny a **28. 6.** v knihovně malování na kameny. Celý červen bude v knihovně probíhat výstava Kristiny Dobrozemské malba na lipové dřevě. A jak jsem již zmínila výše, bývalý zahradník z Petřína nás provede Růžovým sadem, okolo Božího hrobu a rozhledny a k soše Panny Marie, a to **13. 6.** od 17.17 Tentokrát se sejdem u lanové dráhy. Petřín. Přijďte...

STAROSTA PRO BŘEVNOV

Milí břevnovští sousedé,

už od začátku roku platí z rozhodnutí hlavního města, které omezuje jízdu nákladních aut nad 12 tun přes Břevnov. Jenže zatímco jsme se radovali, že se takové omezení podařilo prosadit a magistrát uznal, že tranzitní dopravu přes Patočkovu je třeba regulovat, nákladáky tu jezdily dál. Chybělo totiž dopravní značení. Jsem rád, že vám konečně mohu oznámit, že během června dojde k osazení značek, které jízdu nákladních aut přes Břevnov zakazují. Zákaz bude už u exitů z Pražského okruhu, a na území za dopravní značkou budou smět pouze nákladní auta za účelem nakládky, vykládky apod. Od července pak nastoupí policejní kontroly, které na dodržování zákazu dohlédnou.

V květnu jsme se s kolegy radními setkali na poliklinice Pod Marjánkou s lékaři a veřejností nad návrhem na její přístavbu a rekonstrukci. Po dlouhých kotrmelcích v minulosti jsme se konečně dostali k postupu, který je srozumitelný místním lékařům, obyvatelům i politikům. Vítězná varianta vzešla z architektonické soutěže, jejíž zadání vzniklo na základě pečlivé participace. Návrh vytváří novou kapacitu polikliniky, kam přestěhují lékaře po dobu, kdy se bude rekonstruovat stávající budova od architekta Podzemného. Jsem rád, že návrh byl na setkání pozitivně přijat a architekti z o-v atelieru dovedli uspokojivě odpovědět konkrétní dotazy na logistiku přesunů nebo parkování. Nyní nás čeká rok a půl projektování a doufám, že na konci volebního období budeme mít územní rozhodnutí.

Dobrou zprávu hlásím také ZŠ J. A. Komenského. Poté, co nás v kritickém momentě opustila dodavatelská firma, se situaci se podařilo zachránit. Rekonstrukce vypadá dobře, při nedávné návštěvě jsem viděl, že rozšířená jídelna s modernizovanou kuchyní je skoro hotová. Takže se podaří, že se devátáci na konci školního roku rozloučí s kuchařkami jídlem uvařeným v nové kuchyni. S kompletním dokončením rekonstrukce počítáme na jaře v příštím roce.

Nejspíš jste zaregistrovali, že v květnu jsme měli na Vypichu cirkus. Během několika málo týdnů si děti i dospělí mohli vyzkoušet třeba žonglování nebo různé akrobatické dovednosti. Tahle zajímavá aktivita přilákala tisíce lidí a věřím, že máme šanci založit novou tradici, malou šestkovou cirkusovou scénu. O prázdninách bych vás rád pozval pro změnu na letní filmovou scénu do Letního kina u Keplera, začíná se 23. června a promítá se celé léto v pátek a v sobotu.

Jakub Stárek

O ČEM SE MLUVÍ S...

MUDr. Mariánem Hoškem

Milí čtenáři Břevnovanu,

věřím, že vás potěšilo slunečné počasí, které naznačuje blízkost prázdnin pro děti a dovolených pro nás ostatní. Letní koupání se zahájilo naplno i na Džbánu, kde radnice zkultivovala přístup k vodě a umožnila tak lidem využít toto krásné místo pro odpočinek. Stejně tak Petyňka zahájila sezónu a i letos mohou občané Prahy 6 starší sedmdesátilet vyžít bezplatný přístup. Radnice navýšila prostředky oproti loňskému roku tak, aby to pokrylo předpokládanou potřebu i po zvýšení vstupného.

Na farmářských trzích na Vítězném náměstí se konal již tradiční Festival ambasad s velkou účastí jak jednotlivých zemí, tak návštěvníků. Mezi pozvanými byli také zástupci našich partnerských měst. Osobně jsem měl na starosti skupinku z gruzínského Tbilisi, která byla okouzlena atmosférou a architekturou Prahy 6. Navštívili jsme spolu také Dům pro seniory Elišky Purkyňové a Dům s pečovatelskou službou ve Šlejnické ul. a s obdivem kvitovali vysokou úroveň péče o seniory. Při této příležitosti se zmíním také o pokračujícím projektu rekonstrukce domů v Šolínově ulici, který má po architektonické soutěži konkrétní návrh, který by měl rozšířit nedostatek míst pro potřebné seniory. Návrh byl představen odborné veřejnosti a má parametry moderního domova pro seniory se vším všudy. Rozhýbaly se i další projekty – na poliklinice Pod Marjánkou se odborná i laická veřejnost seznámila s vítězným návrhem přístavby a rekonstrukce ke spokojenosti všech. Vítězná skupina architektů ho představila věcně a uspokojila všechny dotazy. Věřím, že za několik let se to stane také realitou. Podobná situace je i s výstavbou LDN v Ruzyni, kde se mohli místní obyvatelé seznámit s projektem a ocenili ochotu radnice diskutovat o záměrech na místě.

Letos také běží akce „Pošli aktovku dál“, která nabádá k tomu, abychom užitečně a dobře zachovalé věci pomohli využít i dalším. Nemá to jenom sociální aspekt, ale především ekologický a přináší to radost oběma – jak dárci, tak obdarovanému.

Jinou polohu má Antifetfest festival. Žáci základních škol natočí krátký film na téma patologických jevů, drog nebo jiných závislostí, šikanu a podobně. Porota následně posuzuje snímky a snaží se ocenit co nejvíce kvalitních filmů. Pražské kolo se koná na Dlabáčově a doufám, že žáci Prahy 6 v něm uspějí.

Ani léto ovšem neznamená, že všichni mají dostatek a pohodu. Proto jsem rád, že funguje každou středu po čtvrté hodině ve Skleňáku poradna pro bydlení, problematiku energií a řešení případné hmotné nebo jiné pomoci. Nejenom, ale především pro ukrajinské rodiny se přemístila na Špejchar „Dobrodějna“, kde se vydává pro potřebné jídlo, ošacení a potřeby pro děti a podobně. Je dobré vědět a vnímat okolo sebe, že jsou i mezi námi lidé v nedostatku, kterým můžeme tímto pomoci.

Při psaní příspěvku do Vašeho časopisu mi do okna svítí jasná Večernice. Ráno to bude Jitřenka, která nás vyprovodí do nového dne. Chtěl bych popřát čtenářům, aby pro ně každý den večer i ráno byly provázeny světlem hvězd a připomněly jim, že jsme součástí vesmíru a že v něm můžeme také být každý den nositeli světla a pohody.

S přáním krásného léta

Marián Hošek, Místostarosta KDU-ČSL

O VĚCECH MÍSTNÍCH S PANÍ ARCHITEKTKOU EVOU SMUTNOU

Vážení a milí čtenáři,

přestože se nám blíží doba dovolených a odpočinku, na stavbách je naopak čas pilné práce. To mě přivedlo k tématu pro toto číslo Břevnovanu. Jistě jste již zaznamenali několika měsíční stavební práce v místě Břevnovského mrakodrapu, vedle Kajetánky. Jak mnozí víte, solitérní stavba tohoto „mrakodrapu“ patřila Praze 6, která v roce 2009 prodala ve výběrovém řízení téměř všechny okolní zastavitelné pozemky soukromé společnosti Geosan Kapa s.r.o. Mým cílem v tuto chvíli není dozobírat do detailu všechny okolnosti tohoto prodeje, ale naopak dívat se dopředu a informovat vás o současné situaci a koordinaci staveb dvou majitelů, tedy Prahy 6 a Geosanu (dnes Rezidence Radimova s.r.o.).

V krátkosti se vám pokusím shrnout jak společné dohody obou vlastníků, tak probíhající stavební práce, které nás v tomto území čekají a rovněž podobu konečného řešení této novostavby. Po mnoha diskuzích a hledání stavebně praktických i finančně reálných řešení, byla v roce 2018 dohodnuta varianta společné realizace stavby trojdomí, kterou v celém rozsahu od zpracování dokumentace pro územní a stavební řízení, vedení těchto řízení, zbourání stávajícího mrakodrapu i realizaci vlastní stavby zajistí společnost Rezidence Radimova s.r.o., a to včetně finančních nákladů. Ve smlouvě s touto společností je sjednáno, že po dokončení novostavby zůstává v majetku Prahy 6 opět původních 1043 m² podlahové plochy bytů, tak jak to bylo v Břevnovském mrakodrapu a k tomu nabídka na odkup garážového stání ke každému novému bytu. Dále budou součástí stavby kromě jiného i nebytové prostory v parteru, které budou využity pro občanskou vybavenost. Okolí všech tří objektů bude veřejně přístupné, a proto úkolem investora je i revitalizace parku, včetně úpravy vodoteče. Samostatným úkolem, kterému musí investor věnovat velkou pozornost, je pod dohledem památkářů, citlivá oprava rotundy – Špitálské kaple. Po realizaci celé stavby budou kaple i park zpřístupněny veřejnosti a předány do majetku Prahy 6.

Vlastní práce na stavbě byly, jak jste si jistě všimli, zahájeny v březnu 2022 a po demolici stávajícího mrakodrapu a vyklizení staveniště byl zahájen záchranný archeologický průzkum, který trval zhruba 4 měsíce. Poté bylo provedeno zajištění stavební jámy a provedení zemních prací. Vlastní betonáž základů a pilotáže byla prováděna na začátku letošního roku 2023. V současné době se dokončuje výstavba 1. suterénu, a ještě do letních prázdnin by měla být hotová hrubá stavba přízemí trojdomí. Podle harmonogramu investora a rozpisu prací se dokončení hrubé stavby jako takové předpokládá v lednu 2024. Když vše půjde podle plánu, měla by kolaudace celého objektu proběhnout na začátku léta 2024. Doufám, že stavba dobře dopadne, že se občanům Praze 6 vrátí do majetku nejenom zhodnocený bytový fond, ale i další část revitalizovaného území Břevnova.

Řadu obyvatel Ladronky asi potěší zpráva, že po letech diskuzí nad požadovanou změnou územního plánu v místě sportovní plochy SK Unionu Břevnov, došlo k jejímu zamítnutí. Doufáme že majitel sportovní a.s. Sports centre Ladronka, bude respektovat podmínky výstavby ve stabilizovaném území, bez realizace předimenzovaných staveb, jako tomu bylo doposud.

Všem vám přeji hezké prázdniny prožité ve zdraví a se šťastnými návraty domů.

Ing. arch. Eva Smutná

NEJEN O BUDOUCNOSTI POLIKLINIKY

Dne 24. května se v bývalé jídelně polikliniky Pod Marjánkou konalo setkání lékařů a občanů Břevnova s vedením samosprávy Prahy 6. Během jednání byly upřesněny záměry radnice v souvislosti s připravovanou rekonstrukcí polikliniky a projektem přístavby, která má časově předcházet. Spoluautor řešení ze studia ov architekti seznámil přítomné s návrhem, který zvítězil v architektonické soutěži. Za klíčové vyjádření starosty Mgr. Jakuba Stárka považuji příslib, že lékařské odbornosti „na pojišťovnu“ mají být zachovány a rozvíjeny. Uvažuje se také o doplnění navazujících služeb, včetně sociálního zaměření. V tomto volebním období 2022–2026 má být záměr samosprávy posunut do fáze podání žádosti o vydání územního rozhodnutí. Před tím ale bude ještě nutné vyřešit množství naléhavých otázek, které souvisí nejen s vypracováním kvalitní stavební dokumentace. Včasná jednání a nalezení shody s lékaři a dalšími nájemci jsou předpokladem k překonání vznikajících nejasností a rozporů. Samospráva by měla v dohledné době usilovat o předběžné vyčíslení nákladů výstavby a věnovat zvýšenou pozornost hledání dotačních zdrojů městských, státních, či evropských, bez kterých není možné záměr uskutečnit. Stojí také za zmínku, že jsem konečně od předchozího starosty Mgr. Ondřeje Koláře dostal odpověď na interpellace, které jsem vznášel během jednání ZMČ. Z reakce vyplývá, že na konci volebního období nebylo zpracováno vyhodnocení Programového prohlášení Rady MČ Praha 6 za roky 2018–2022. Dle vyjádření v tom nebyl záměr, ani úmysl. Mgr. Ondřej Kolář věří, že nevypracování dokumentu zůstane ojedinělé a Rada se k praxi z minulých let vrátí. Veřejně děkuji za odpověď, i když stále nevím, kde se stala chyba a proč byla letitá praxe informování veřejnosti opomenuta. Doufám, že se již tato výjimečná situace nebude v Praze 6 opakovat. Naději na zlepšení situace, ale ztrácím v jiném případě. S ohledem na trvalý dopravní zatížení Břevnova jsem vážně znepokojen tím, že zahájení výstavby severní části silničního okruhu kolem Prahy v trase Satalice, Březiněves, Suchdol, Ruzyně se v současnosti předpokládá až v letech 2027–2028. Zůstává nejasné, kdy budou tyto úseky včetně nového mostu na severu Prahy zprovozněny a kdy se dočkáme alespoň částečného odklonění tranzitní dopravy. K těm příjemnějším zprávám náleží informace, že dne 20. dubna byl konečně proveden odborný zásah na stromech v zeleném středovém pruhu ul. Pod Drinopolem. Byly odstraněny suché větve, ohrožující okolí, zjištěn stav stromů a míra jejich poškození. Stále je však několik míst, kde odumřelé větve zejména ve větrném počasí vytvářejí nebezpečí pro občany a jejich majetek. Příkladem jsou např. poškozené dva stromy v Patockově ulici nedaleko zaslepení ul. Mládeže, kde hrozí pád větvi do vozovky. Závěrem si dovoluji upozornit na stavební činnost, probíhající u bývalé kaple nedaleko Kajetánky. Jde o prostor, kde dříve na adrese Radimova 8 stála výšková secesní budova, kterou v roce 1911 nechal postavit starosta Jan Kolátor. Zásadní změny nastartoval v roce 2008 prodej okolních pozemků MČ Praha 6 investorem, kterým byla firma Geosan Kappa, s.r.o., pokračoval demolicí domu a vyústil v nynější výstavbu poměrně velkého objektu s převládajícím bytovým určením. Stavebníkem je firma Rezidence Radimova, s.r.o. a zhotovitelem je GEOSAN GROUP, a. s. V nejbližších týdnech budova vyrostě nad úroveň okolního terénu, ukončení prací je plánováno 30. 9. 2024. Z řady důvodů jsem nebyl příznivcem tohoto projektu. O to víc mě zajímá, jaké hodnocení ve veřejnosti převládne po dokončení díla.”

JUDr. Ivan Hruza

TŘETÍ VÝLET BŘEVNOVSKÝCH VÝLETNÍKŮ

/Filomena Jičínská/. Letošní 20. květen se počasím náramně vyvedl. V 8 hodin ráno, kdy jsme měli sraz u Břevnovského kláštera byla obloha jak vymetená a sluníčko svítilo, jako kdyby bylo plné léto. A tak jsme vyjeli směrem za Bílou Horu na velký pražský okruh. Než jsme se nadáli najeli jsme na Strakonickou dálnici a vlevo jsme viděli krásný zbraslavský zámek s cisterciáckým klášterem. Míjeli jsme Cukrák, Jíloviště a než jsme se nadáli, vjžděli jsme do cíle, Mníšku pod Brdy.

Protože zámek v Mníšku otevíral až v 10 hodin, měli jsme domluvenou prohlídku kostela sv. Václava s mníšeckým panem farářem, který nám velice rád ukázal původní umělecká díla, ale i vzácná díla, která byla přenesena z kostelíka a kláštera na Skalce. Jednalo se hlavně o původní nástropní fresku Maří Magdaleny od Petra Brandla, která byla odborníky sejmuta se stropu a opatrně přenesena na pláno a umístěna v presbyterium mníšeckého kostela sv. Václava. Dále byly u oltáře umístěny krásné sochy v životní velikosti z kostelíka ze Skalky.

Na 10. hodinu jsme se přesunuli na nádvoří zámku kde si nás vyvedla velice sympatická mladá průvodkyně. Hned z počátku jsme zjistili, že má jednu velkou přednost: mluvila srozumitelně a pomalu, takže jí bylo nádherně rozumět – což zejména pro nás důchodce bylo velkým přínosem. Absolvovali jsme prohlídku reprezentačních komnat, kde jsme obdivovali spoustu zajímavých předmětů, a hlavně zajímavého nábytku.

Po této první prohlídce jsme se přesunuli pod zámek do restaurace U Káji Maříka. Bylo krásně teplo, a tak jsme všichni seděli venku na sluníčku a výběr jídel byl dost pestrý, takže mnohé z nás zlákaly výborné borůvkové knedlíky s tvarohem. Název restaurace nám mnohým starším připomněl oblíbené čtení našich rodičů, ale i nás dnešních důchodců. Školák Kája Mařík, byl fiktivní postava sedmi dílů a pěti dalších na ději nezávislých knih díla Marie Černé – dcery řídicího školy a později farské hospodyně, která v Mníšku žila a v době životních peripetií a vážné nemoci si tvorbou těchto knih zpříjemňovala život pod pseudonymem F. Háj. Kája Mařík byl v jejích knihách synkem hajného a prožíval dětství střídavě v hajnovně a lesovně Rědlových s jejich dcerkou Zdeňou. Pohoda, která z těchto knížek přímo září je potěšením pro čtenáře, i když děj už má asi 90 let.

Po příjemném a neuspěchaném obědě jsme se opět vrátili na zámek a absolvovali jsme prohlídku druhého okruhu, tentokrát soukromých prostor. Opět jsme měli co obdivovat včetně dětských pokojů s malým dětským nábytkem a hračkami, dětských oblečení pro miminka, různým hygienickým zařízením a vůbec vším co ke přechodu z 19. do 20. století patří.

Po této úžasné prohlídce jsme nasadili do autobusu, a protože jsme měli důchodcovské povolení od Městského úřadu v Mníšku ke vjezdu autobusu do areálu kláštera Skalky, dojeli jsme až ke kostelíku a klášteru, který se rozkládá nad městem Mníšek. Tady jsme si mohli volně prohlížet kapli i klášter, kde nám ochotně přinesli židle a pustili video, na kterém byl celý postup záchrany nástropního obrazu Maří Magdaleny, který je nyní umístěn v kostele. Jeho kopii jsme měli v klášteře nad hlavou, tam kde byl původně originál.

Počasí bylo pořád pěkné, z laviček vedle kaple leželo město jako na dlaní a lesy město obepínající tvořily krásný rámeček.

Po 16. hodině jsme všichni opět nasadili do autobusu a vydali se k domovu. V pohodě jsme dojeli k Břevnovskému klášteru a myslím, že se každý už těší na další výlet, tentokrát podzimní.

V BŘEVNOVSKÉM SOKOLE JE STÁLE „ŽIVO“

V našem Sokole o pohybové aktivitě a sportování není celoročně nouze. Pravidelně jednou až dvakrát týdně mají cvičení naše oddíly sportovní všestrannosti všech věkových kategorií, počínaje oddílem Rodiče a děti, až po SeniorFit. Jsme rádi, že stále více dětí a mládeže má zájem o pravidelné sportování v našem So-

kole. Věřím, že je to i díky vedení hodin kvalifikovanými cvičiteli a vzorné čistotě sportovního prostředí.

Kromě oddílů sportovní všestrannosti u nás pravidelně trénují oddíly futsalu, florbalu a stolního tenisu, přípravy žactva. Trénují u nás také výkonnostní sportovní oddíly Stolní tenis dospělí a Florbal muži.

Co se nám povedlo v posledním období kromě pravidelného cvičení v tělocvičně zrealizovat?

Během cvičebního roku jsme uspořádali akce nejen pro naše členy, ale otevřené pro širokou veřejnost. Akcí se zúčastnili převážně rezidenti MČ Praha 6:

• *Seniorský sportovní víkend 22. – 23. 4. 2023*

V sobotu 22. 4. se senioři utkali v turnaji ve stolním tenisu. V neděli 23. 4. pak proběhl sportovní šestiboj, převážně míčové aktivity. Vítězové si odnesli poháry, medaile a diplomy. Všichni účastníci si sportovní víkend užili.

• *Procházka Oborou Hvězda 6. 5. 2023*

V sobotu 6. 5. jsme se s dětmi a mládeží vydali na procházku Oborou Hvězda se sportovním vyžitím. Na konci procházky si všichni opekli burty. Účast byla cca 30 dětí a mládeže, někteří s rodiči. Počasí vyšlo a akce se vydařila. Účastníci akce odcházeli domů spokojeni.

• *III. Sokolský dětský den 29. 5. 2023*

V pondělí 29. 5. jsme v rámci projektu MoveWeek uspořádali Sokolský dětský den v parku Královka. Děti si mohly na devíti stanovištích vyzkoušet sportovní dovednosti. Kromě tradičních aktivit jako je kop na branku, skákání v pytlí, apod. si děti vyzkoušely i netradiční disciplíny jako je např. slack-line, discgolf, lukostřelba. Sportovní aktivity si mohli vyzkoušet i rodiče dětí, měli-li o to zájem. Akce se zúčastnilo kolem 100 dětí, i zde někteří v doprovodu rodičů. Akce se vyvedla, počasí přálo. Všichni odcházeli z akce trochu unaveni, ale velice spokojeni.

• *Dny otevřených dveří T. J. Sokol Praha – Břevnov 12. – 23. 6. 2023*

Pro nové zájemce o cvičení v naší jednotě jsme v červnu připravili Dny otevřených dveří. V daném období si všichni zájemci o cvičení a sportování v našem Sokole mohou „na zkoušku“ přijít ZDARMA zacvičit do našich stávajících oddílů a rozhodnout se, zda se od září 2023 zapojí do pravidelného sokolského cvičení.

• *Vyhlášení ankety Sokol roku 2022 30. 3. 2023*

Ve čtvrtek 30. 3. proběhlo slavnostní vyhlášení ankety Sokol roku 2022. V kategorii „Vzdělávatelský počín roku“ získal náš kolektiv ve složení Vanda Marušová, Kateřina Košílková Mezerová a Anna Daenekindt Langrová třetí příčku za podíl na tvorbě a vydání publikace o historii břevnovského Sokola „Takoví jsme byli“ (1885 – 1989). Publikace je doplněna dobovými fotografiemi. Za příspěvek jednotě ve výši 200,- Kč je publikace k dostání v kanceláři T. J. (H. Malířové 14, P6).

• *Úspěchy našich mladých i dospělých sportovců*

Kromě jednorázových akcí, které jsme pořádali, musím také informovat, že:

– naši mladí futsalisté v květnu již potřetí obhájili titul v soutěži Fotbalová liga DDM 2023 (sálová kopaná) a získali tak putovní pohár za vítězství. Trenéru Petru Rudolfovi i jeho týmu blahopřejeme!

– Našemu sportovnímu oddílu Stolní tenis dospělých se podařilo historicky nejlepší sportovní výsledek. Do pražské soutěže 2022/2023 jsme měli přihlášená tři družstva. Všechna tři družstva postoupila do o jednu třídu vyšší soutěže. „Pingpongáři“, jsme na vás pyšní a blahopřejeme!

– Naši mladí sportovci, kategorie Předškolní děti (PD) a Žactvo (Ž), se zúčastnili župních přeborů v plavání 21. 4. a atletice 23. 4. (Ž) 28. 5. (PD) a byli úspěšní. Domů jsme si odvezli cenné vody a diplomy za umístění mezi prvními třemi ve většině kategorií.

Vanda Marušová

Mariana Čapková:
Vždy jsem se zajímala o to,
jak se na šestce žije

Moje sestřenice Mariana Čapková (*1983) je rodačka z Břevnova, kde nyní žije se svým manželem a dvěma dětmi. Absolvovala VŠE v Praze a University of Nebraska v oborech diplomacie, mezinárodní vztahy a národní bezpečnostní studia, studovala mimo jiné také na Universitát Passau či univerzitě v Heidelbergu. V současnosti působí jako místostarostka Prahy 6 pro oblast školství a investic do školství, v rámci zastupitelstva hlavního města Prahy působí jako jeho členka, předsedkyně Výboru pro sport a volný čas a ve Výboru pro výchovu a vzdělávání. Jako místostarostka pro školství na Praze 6 se z pozice zřizovatele zabývá primárně kvalitou druhých stupňů ZŠ a bojem proti tzv. spádové turistice, tedy účelovým změnám trvalého pobytu, a je iniciátorkou změn školského zákona v této oblasti. Ve vyjednávacím týmu pro kapacity škol na území Prahy upozorňuje na problémy kapacit školské infrastruktury. Z pozice zřizovatele základních uměleckých škol se zase věnuje rozvoji uměleckého vzdělávání coby nejen rozvoje talentu, ale i sebevyjádření kreativity, wellbeingu a přirozeného nástroje inkluzivního vzdělávání. Kromě jiných aktivit je také předsedkyní správní rady Památníku ticha, vzdělávací a paměťové instituce, zaměřené na prevenci extremismu a extrémních nálad ve společnosti a podílela se na vzniku americko-českého dokumentu o československém disentu s názvem Umění disentu, který je ke zhlédnutí ve vysílání České televize.

Jaká je tvoje cesta spojená s Prahou 6?

Na Praze 6 jsem se narodila, odchodila všechny školy až po gymnázium a mé první pracovní působiště na Ministerstvu zahraničních věcí bylo kousek od Gymnázia Jana Keplera. Když jsem kandidovala poprvé do politiky před pěti lety, tak už jsem za sebou měla zkušenost v komisích na Praze 6 a vždy mě zajímalo, jak se na „šestce“ žije. Z úrovně magistrátu jsem měla šanci sledovat, jak se na Praze 6 hospodaří, jaké jsou tam školy, a jak městská část funguje. Když pak byla šance kandidovat na Prahu 6, tak jsem toho využila a založili jsme

šestkovou politickou formaci PRAHA 6 SOBĚ, a kandidovala jsem s cílem řešit školství na Praze 6.

Co bylo pro tebe impulsem pro vstup do politického života?

Myslím, že mě hodně zformovalo, že moje rodina žijící v Břevnově byla vždy hodně politicky aktivní, mým strýcem je Cyril Svoboda, který působil na několika ministerstvech, a vždy se u nás hodně politikou žilo. Když se stal Cyril členem KDU-ČSL, tak jsme ho vždy celá rodina podporovali, mimo jiné i členstvím v této straně. Já se už při studiích v této straně angažovala, vždy mě zajímalo dění na komunální úrovni i mezinárodní vztahy, které jsem vystudovala na VŠE jako obor. Myslím si také, že na komunální úrovni se toho dá více ovlivnit, než na úrovni celostátní. Nejpřirozenější pro mě bylo začít odspoda a zkušenost na Praze 6 je moc milá a mně blízká, protože řeším věci, které se týkají přímo mě, mých dětí, mých kamarádů a není to vůbec nijak odtržené od reality.

Působíš jako místostarostka Prahy 6 pro oblast školství a investic do školství. Co si pod tím má laik představit?

Mám pod sebou všechny šestkové základní a mateřské školy, tedy 15 základních a 35 mateřských. Je to poměrně vysoký počet, spousta budov, samostatných institucí, protože Praha 6 je pátá největší obec v republice, což je velká výzva. Kromě funkce místostarostky sedím ještě v Zastupitelstvu hlavního města Prahy, kde mám na starosti sport a volný čas. Svě aktivity tedy dělím mezi Prahu 6 a Magistrát, neberu to ale jako konkurenční zaměstnání, protože sport a volný čas spadá na Magistrátě pod školství. Mám tedy tu výhodu určité „přímé linky“ při řešení různých problémů.

Když jsem na šestce, tak můj den v kanceláři je většinou ve znamení schůzek a setkávání se s řediteli škol i školek. Řeší se personální věci, investice, fungování školských rad a podobně. Jsem tak pro ředitele přímým spojencem. Nejsou to ale jen starosti a negativní agenda, ale také spousta hezkých věcí. Školy na šestce jsou aktivní, pořád se tam něco děje, zapojují se do uměleckých, společenských i sportovních akcí. Nejen, že akce jsou vždy velmi příjemné, ale právě díky nim je možné poznat reálné fungování školy, takže se doslova spojí příjemné s užitečným.

Je něco, na co jsi opravu pyšná, protože se ti podařilo svým působením změnit?

Mám radost jednak z opravdu z viditelných věcí, jako jsou stavby škol – když se podaří třeba někde navýšit kapacitu, která je potřeba. Co se také podařilo velmi rychle po mém nástupu na Prahu 6, je takzvaný boj proti spádové turistice. Nad tím jsem přemýšlela už hodně dlouho. Kapacity základních škol v Praze jsou totiž nedostačující, protože v mnoha ohledech pečují o děti ze Středočeského kraje. To samozřejmě má svou logiku, protože spousta rodičů dojíždí do Prahy za prací a je to pro ně praktické. Z hlediska rodiče to chápu, ale z hlediska šestky jsme se dostali do situace, že tu bylo tolik dětí ze Středních Čech, že se už vytratila možnost volby šestkové školy pro šestkové rodiče. Tento rok se navíc do škol zapisuje tak silný ročník, že kdybychom to nechali v tomto režimu, tak by se losovalo ze spádových dětí skoro na všech školách. A děti, které mají ze zákona nárok chodit na svou spádovou školu, tedy v blízkosti svého bydliště, by se tam už nedostaly.

Co je tedy konkrétním cílem a výsledkem tvého boje proti spádové turistice?

Já osobně bych zkrátka byla ráda, a k tomu i to naše snažení směřuje, kdyby si dítě ze šestky mohlo vybrat jakoukoli konkrétní školu na šestce a mělo šanci se tam dostat. Letos se na šestce losovalo ze spádových dětí pouze na jedné škole, což je obrovský pokles oproti předchozím rokům. Praha 6 je v tomto postupu průkopníkem spolu s Nebušicemi. Ostatní městské části zatím vyčkávají, jak to u nás dopadne, a případně se příští rok přidají. Zjistila jsem také, že kvete byznys se zařizováním tzv. virtuálních adres, kde je zapsáno až několik desítek dětí bez rodičů, jen kvůli zápisu na vybranou školu. Škola toto nemá šanci řešit, třeba dva dny po zápisu se rodiče zase odhlásí a přihlásí na svou skutečnou adresu, celá tato „legrace“ stojí několik desítek tisíc korun. Tento legální byznys se mi opravdu příčí. Zatím se zdá, že se celý náš „boj“ obejde bez právních komplikací a považuji to za veliký úspěch.

Podílela ses na vzniku filmu Umění disentu, který měl premiéru v roce 2020. Jsi ještě nějak aktivní i v této oblasti?

Ano, mám i nadále velkou zálibu ve zkoumání československého disentu a vzhledem k mému působení v oboru školství na Praze 6 se na mě například obrátil pan František „Čuňas“ Stárek, který léta usiloval o umístění pamětní desky disidentky Liliandy Landovské, bývalé studentky Gymnázia Arabská, na pamětní stěnu tohoto gymnázia. Po ověření všech zdrojů ve spolupráci s Muzeem paměti XX. století jsme pamětní desku instalovali. Byla to krásná oslava s mnoha žijícími osobnostmi pražského disentu a já měla velkou radost, že jsem mohla být u toho a pomoci dobré věci.

Působíš také ve správní radě paměťové instituce Památníku ticha...

Celý tým Památníku ticha v čele s Pavlem Štinglem je pro mě nesmírně inspirující, a to i v oblasti vzdělávání. Jsem velmi ráda, že jsem skrze jeho aktivity mohla přivést již mnoho škol k poznávání historických okolností i souvislostí holocaustu, antisemitismu a k zamyšlení, jaké následky si celá společnost nese až dodnes. Při narůstajícím antisemitismu a extremismu na školách je velmi důležité na tyto věci upozorňovat, mluvit o nich a šířit o nich osvětu a v tom je mi Památník ticha jedinečným partnerem. Tyto aktivity osobně vnímám jako nesmírně důležité pro demokratické fungování státu a je pro mě nepochopitelné, že Praha plnohodnotný památník holocaustu, o který Pavel Štingl svými aktivitami mnoho let usiluje, ještě nemá.

Jsi rodilá Břevnovačka. Co zde oceňuješ a co ti tu naopak vadí?

Já mám Břevnov moc ráda, je to taková milá vesnice v centru velkoměsta. Kdykoli jdu na nákup, vždycky někoho potkám, a to je moc hezké. A všechno tu je. Svůj život jsem v Břevnově prožila jakoby na jednom místě a vlastně nemám vůbec důvod se od něj nějak dramaticky vzdalovat. Líbí se mi malé občůdky na Bělohorské, trápí mě ale, že se tam dost často střídají provozovatelé, rotace podnikatelských záměrů je tu obrovská a není mi dost dobře jasné, čím to je. Co se týče plánu na kultivaci Bělohorské ulice, ten leží na hlavním městě již dlouho, dokonce se nějak pomalou posouvá všemi administrativními procesy dopředu, ale tím, že jde spíše o estetické úpravy než o akutní řešení problémů, město na urychlení procesu žádný enormní zájem nemá, bohužel.

Jsem ale šťastná, že se mi podařilo v rámci působení ve formaci PRAHA SOBĚ na pražském Magistrátě a ve spolupráci s radním pro dopravu Adamem Scheinherrem prosadit zákaz vjezdu kamionů na Prahu 6. K tomuto boji mě prvotně inspiroval můj táta, po letech se podařilo vyběhat všechna povolení, a nyní se na TSK pracuje na novém navigačním značení, které zahrnuje i Městský okruh, a jedná se o několikamilionovou investici. Slibuji si od toho výrazné omezení tranzitní dopravy přes Prahu 6, což bude pro mě osobně, jakožto dlouholetého obyvatele horní části Bělohorské ulice, obrovská úleva, stejně jako pro ostatní, kdo bydlí například na Patočkově ulici. To je pro mě reálná politika – zbavit konkrétní oblast konkrétní zátěže. A na závěr bych ještě zmínila jednu skvělou věc, že břevnovská ZUŠ Jana Hanuše bude mít poprvé za dobu své existence svoji vlastní budovu, objekt dosud obývaný soukromou školou ANOA, hned naproti Břevnovskému klášteru.

Ptala se: Klára Bobková

Mezi námi

v Břevnově 73.

Petr Podpěra

Co jsme dělali v létě

Co jsme dělali v létě? Právě se připravuje letní číslo Břevnovana, proto jako námět pro nastartování vzpomínek je taková otázka vhodná. Byla snad všechna ta léta, asi nejpříjemnější období roku, která jsem v Břevnově prožil, stejná? Samozřejmě, že nebyla. Celkový pohled na situaci a život doby pomalu mizí s ubíhajícími roky. Ze vzpomínek vyčnívají jen zvláště podařené lotroviny, anebo etapy určitých snů, často nesplněných. Někdy od konce války byla takovou dětskou etapou touhy stavba „bugáren“. Co to byla bugárna? Čtyři nebo jen tři kuličková ložiska připevněná k různé prkýnkové konstrukci a hurá, jezdilo se z kopce. Břevnovem někdy zněl pořádný rachot. Přímo zoufale jsem se snažil někde ukořistit nějaká kuličková ložiska, leč nezdařilo se. Ta móda musela vypuknout někdy koncem protektorátu, což mohu docela dobře odhadnout. Do školy u Markéty jsem sice nastupoval v září roku 1945, ale až o rok později, než jsem měl. Kvůli náletům jsem měl nástup odložen o rok „pro neduživost“. Pravda, nikdy jsem neměl postavu vhodnou pro boj v kleci. V létě roku 1944 jsem byl ještě negramotným, ale již jsem vyrážel z domu vybaven sekáčem na železo, obvykle pojmenovaným jako majzlík a kladivem, jakmile se Břevnovem rozneslo, že by se někde mohla vyskytnout nějaká ta ložiska. První zklamání, které si pamatuji, mohu datovat do léta 1944. Tehdy havaroval pod Šafránkou německý lehký bombardér He-111, který se tam zapíchnul do stráně. Jak jsem se to doslechl, ihned jsem vyrazil, vybaven tím majzlíkem a kladivem. Leč místo bylo již obstoupeno policií. Ovšem při návratu jsem byl přistižen, jak se venku potuluji vybaven podivným náradím a obdržel preventivní výprask. Proto si to také dobře pamatuji.

V létě roku 1945 jsem potom podniknul nejméně dvě neúspěšné výpravy za ložisky, které si také pamatuji, ačkoliv se neprovalily. V oboře Hvězda skončilo zařízení nějakého speciálního oddílu Wehrmachtu, asi protiletectvé ochrany. V lese, asi uprostřed mezi bránou z Vypichu a z Bílé hory stálo podivné zařízení, nejspíš pojízdné, sestávající z řídicí kabiny a připojené příhradové, vysouvací konstrukce. Bylo nás víc. Právě jsem vlezl na tu venkovní konstrukci, když další z nás v té kabině zmáčkl nějaký knoflík a ono se

to se mnou vysunulo až nad vrcholky stromů. Držel jsem se jako klíště a ječel. Podařilo se však klukům zmáčknout další knoflík a ono se to zase zasunulo. Na ložiska jsem zapomněl a držel o této události důsledného bobříka mlčení.

Na další neúspěšnou ložiskovou výpravu jsem vyrazil až do Košíř, když jsem se doslechl, že na Plzeňské, poblíž restaurace Ladronka, byl použit trup německé stíhačky Me-109 na stavbu barikády. Byl sice již odklizen k chodníku a z mého pohledu na něm nebylo nic zajímavého, leč pamatuji se, že nějaký kutil z něho právě něco odmontovával. Tuto výpravu jsem rovněž takticky zamlčel, protože přesahovala hranice povolené oblasti, stanovené po otázce: mohu jít ven? Existence té stíhačky je historicky zadokumentována, leč stejně se neví, kde k ní tenkrát stavitelé barikády přišli.

Současné sběratele válečných trofejí pak dráždím historkou od břevnovského rybníka. Za války sídlila v klášteře německá posádka. Asi nějaký strážný oddíl. Museli tam mít i nějaké sklady ledasčeho. Do rybníka vedla od západu mělká náplavka, pamatuji se, jak tam plavili koně. Kde se vzala, tu se vzala, byla tam bedna plná vyznamenání. Vždycky jsme se bavili tím, že z toho místa jsme házeli kameny, dělali „žabičky“ do vody. Takový kámen, když udělal tři nebo dokonce čtyři žabičky, to bylo jáso. Ovšem německé vyznamenání udělalo třeba až deset žabiček. Nedivte se, že celá ta bedna skončila v břevnovském rybníce. Při dnešních cenách takových trofejí tam skončil poklad. Asi tam však již není, rybník byl celý přestavěn a jeho rozloha je dnes sotva poloviční.

V roce 1948 konal se poslední všesokolský slet. Pochopitelně v létě. Pro Břevnov tahle událost byla velice významná, protože představovala jeho značnou přestavbu. V té době teprve vznikly konečné tramvajové zastávky na Královce a Dlabáčově s mostními konstrukcemi, které stojí dodnes. Také silnice dolů od Spiritky, směrem ke zbořené usedlosti Císařka byla stavěna s výhledem ke konání sletu, aby Strahov byl dostupnější i z této strany. Stavělo se někdy v roce 1947 a na stavbě ještě pracovali němečtí zajatci. Ke stadionu byly přistavěny severní a jižní tribuny a upraveno jejich předpolí. Kroužili jsme okolo a hledali cesty, jak zadarmo vniknout dovnitř. Bylo mně právě deset let, byl jsem hubeňour, kterému nedělalo potíže protáhnout se kdejakou mříží. U severovýchodní vstupní brány pro cvičení jsme zjistili, že se tudy dá podlézt. Výzkumná expedice čítala maximálně pět kluků, to si již nepamatuji a postupovali jsme podél severní tribuny k západu, kde jsme přelezli na hlavní, západní tribunu. Když jsme byli nahore, na západní tribuně, zpozorovali jsme, že jsme byli odhaleni a jsme obkličováni. Co teď? Zkoušeli jsme různé dveře a hele, ona to byla prezidentská lóže. A v ní byly přichystány role červeného běhounu. Slavný červený koberec, který se používá při slavnostních příležitostech i jinde, třeba na festivalu v Karlových Varech.

Při naší velikosti nebylo problémem zalézt do těch koberců a strachy ani nedýchat. Někdo z té ostrahy přišel, prohlédl ten prostor a do každého toho koberce kopnul, načež odešel. Počkali jsme ještě drahnou chvíli, a když jsme cítili čistý vzduch, pomalu vylezli. Načež nějaký Pavel Müller pronesl vzrušeně památnou větu: „Ještě jednou do mne měl kopnout, tak jsem vylezl a rozbil mu hubu.“ Spolehlivě mě to rozesměje ještě dnes. Jak jsme se, bez úhony, dostali ze stadionu zase ven, si vůbec nevzpomenu, ale tenhle furiantský detail mě v paměti zůstal.

Poslední den sletu poznamenalo výrazně počasí. Přihnala se asi největší bouřka, jakou jsem viděl na vlastní oči. Právě cvičila armáda. Průtrž mračen, dnes se říká přívalový déšť, byla tak mohutná, že voda odplavila dlažbu ze silnice, která vede ke stadionu od jihu, z Holečkovy ulice. Dole, na Malostranském hřbitově byla výška vody tak vysoká, že se lidé zachránili až na oltáři hřbitovního kostela. Vojáci celou dobu řádění živlů stále cvičili! Následovala ohromná duha. Asi nebeské znamení, které předznamenalo následující roky historie naší země.

Prozkoumávat tajemné podzemí, samozřejmě zcela nezákonně, se táhne napříč generacemi. Táta, který pocházel z Bubenče, Strojnické ulice, jen tak utrousil, že prolezli Rudolfovu štolu, která přivádí vodu z Vltavy samospádem do Stromovky a syn zase přiznal, že prozkoumali podzemí Pražského hradu, kam se protáhli mříží z jižních zahrad. A také vlezli až do Španělského sálu. Vždyť jsou tam kamery! Poklepal si prstem na hlavu a utrousil: „po čtyřech, samo“! Prolezli jsme celou podzemní částí stoky Motolského potoka, přičemž jsme věnovali přípravě této akce značnou péči. Například jsme studovali i předpověď počasí a expedice se konala na jaře, kdy se nosily ven běžně gumové holínky, a hlavně neohrožili bouřky. A to nám bylo tak dvanáct let. Když jsem si, vcelku nedáno přečetl, že do téhle stoky vlezli dospělí lidé při hledání pokémonů, bůh ví, co to vlastně je, v létě před bouřkou, držel jsem se za hlavu. Našli je ve Vltavě asi za tři dny. K tomu se nic dodávat nedá.

Ve stráni pod hranou břevnovské pláně býval pískovcový lom s velkou jeskyní a několika do pískovce vysekanými příbytky.

Úředně to bylo vystěhováno někdy koncem třicátých let, když se tam, prý, nějaká část stěny sesula. Samozřejmě to bylo naše eldorádo. Jednou se tam konala velká bitva Břevnov – Bílá hora. Nebylo to nic pro cukrové panenky, čehož si byla obě vojska vědoma. Na jedné straně šlo třeba i o život, k čemuž na štěstí nedošlo, na straně druhé musím obdivovat, jak k té bitvě bylo přistoupeno zodpovědně. Konala se dvě kola. Z Malého Břevnova se dostavilo asi dvanáct bojovníků, nás byl stejný počet. Jedna strana dobývala jeskyni, protistrana byli obhájci. Výzbrojí byly praky, kameny, balvany. Byla však dohodnuta přesná pravidla, jak se bitva přerušší, bude-li snad někdo vážně zraněn. Z praků se střílely kulky do revolverů, které se chodily těžit na policejní střelnici v Motole pod Bílou horou, dnes v zavezeném údolí. Všichni jsme měli plechovou nádobku, ve které nosil Wehrmacht plynovou masku. Když si na tohle dnes vzpomenu, trochu mě dnes mrazí.

Ačkoliv Břevnov, se svými lomy a jeskyněmi, skýtal dostatek možností, jak vyvádět všemožné vylomeniny, lákaly nás i možnosti „zahraniční“. Tam, kde ústí Libocká ulice do dnešní Evropské, je dodnes konečná stanice tramvají. Jaké číslo tramvají tam má dnes svou konečnou, ví jen bůh a PID. Směřem k letišti, po levé ruce cesty do Šárky, bývala jen pole. Asi půl kilometru od ústí Libocké ulice byly uprostřed pole schody do podzemního leteckého krytu. Dodnes je na mapě značka, kde ten kryt ležel. Byl vysekán v podobě čtverhranných chodeb hluboko do pískovcové skály. Docela velký labyrint, jehož druhý vchod vedl do postranního údolí, kousek nad koupalištěm v Divoké Šárce. Začátkem padesátých let byl ještě celý komplex volně přístupný, takže jsme to opravdu důsledně prolezli.

Takže, cože jsme to dělali v létě? Na to mohou být všelijaké pohledy. Zásadní může být, jestli to bylo pod dozorem, ať již rodičů nebo třeba skautských vedoucích. Samozřejmě, že pod dozorem byl každý příkladnější jak Mirek Dušín, ale jako první se vynoří z paměti vzpomínky, kdy se žádná hlídací oko právě neřídalo. Hlavně, že všechny ty lotroviny dobře dopadly. Létu budiž pochváleno.

CHIRŠ BĚLOHORSKÁ
CENTRÁLA PRO PRAHU 6 po - pá: 10.00 - 18.00
 🏠 Bělohorská 85, Praha 6 ☎ 299 144 444
 ✉ belohorska@chirs.cz 📱 chirs.belohorska

PRO DĀVATE BYT?

PRO SVOJE KLIENTY AKTUÁLNĚ HLEDÁME BYTY ZEJMĚNA NA PRAZE 6
 Ing. Pavlína Rejtharová
 ředitelka pobočky, tel.: 737 780 071

CHIRŠ REALITNÍ KANCELÁŘ
MOŽNÁ VÝMĚNA ZA MĚSÍ
PRAHA 4 – MODŘANY, UL. KROUZOVA
 Prodej bytu 3+1/L, DV, 79 m², panel 3. patro, zateplený dům, sklep
 Pob. Bělohorská | Tel.: 608 560 506

CHIRŠ REALITNÍ KANCELÁŘ
NOVINKA
PRAHA 4 – MODŘANY, UL. DAŠKOVA
 Prodej bytu 1+kk, DV, 29 m², panel 1. patro, po reko, kuchyně, zateplený
 Pob. Bělohorská | Tel.: 608 560 506

CHIRŠ REALITNÍ KANCELÁŘ
ŘEVNICE, UL. HUSOVA
 Prodej RD 7+kk, 3x koupelna, šatna, výhled, pozemek 1 140 m²
 Pob. Bělohorská | Tel.: 737 780 071

CHIRŠ REALITNÍ KANCELÁŘ
ŘEVNICE – LETY, UL. MOŘINSKÁ
 Prodej prvorepublikové vily
 Výhled, klid, pozemek 3 000 m²
 Pob. Bělohorská | Tel.: 737 780 071

CHIRŠ REALITNÍ KANCELÁŘ
PŘIPRAVUJEME
PRAHA 6 – BŘEVNOV, UL. NAD KAJETÁNKOU
 Prodej bytu 1+kk, DV, 31 m², cihla 2. patro, sklep, zateplený dům
 Pob. Bělohorská | Tel.: 608 560 506

CHIRŠ REALITNÍ KANCELÁŘ
PRAHA 5 – MALVAZINKY, UL. PEROUTKOVA
 Prodej nebytu 1+kk, OV, 17 m²
 Přízemí, recepcie, kuchyňská linka
 Pob. Bělohorská | Tel.: 608 560 506

CHIRŠ REALITNÍ KANCELÁŘ
NOVINKA
PRAHA 8 – ČIMICE, UL. KRÍVENICKÁ
 Prodej bytu 1+kk, OV, 34 m², panel 4. patro, sklep, příroda
 Pob. Bělohorská | Tel.: 777 055 891

CHIRŠ REALITNÍ KANCELÁŘ
PRAHA 6 – STŘEŠOVICE, UL. NAD OCTÁRNOU
 Pronájem bytu 2+1, 56 m² zařízený byt v 1. patře RD
 Pob. Bělohorská | Tel.: 777 055 891

CHIRŠ REALITNÍ KANCELÁŘ
RETURNAČE
PRAHA 10 – VRŠOVICE, UL. BĚLOCERKEVSKÁ
 Prodej bytu 2+1, OV, 53 m², cihla 1. patro, sklep, lokalita
 Pob. Bělohorská | Tel.: 777 055 891

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozeniny – jubilea – přání

Červenec – Srpen

Marie Klausová, Břevnov	11. 7. 1942
Tomáš Chalupa, Břevnov	3. 7. 1974
Miroslava Belková, roz. Trepková, Břevnov	22. 8. 1933
Ing. Roman Pýcha, Břevnov	23. 8. 1934

Přejeme všem jubilantům stále a pevné zdraví a trvalou Boží milost.
Těm starším pak hodně sil, aby tu ještě dlouho zůstali s námi.

REALITNÍ AGENTURA

Solc REALITY s.r.o.

NÁKUP, PRODEJ, PRONÁJEM

- KOMERČNÍ PROSTORY • BYTY • RODINNÉ DOMY • ČINŽOVNÍ DOMY • CHATY, CHALUPY
- RESTAURACE, HOTELY • USEDLOSTI
- POZEMKY

169 00 Praha 6 – Břevnov, Patočkova 1953/45
tel.: 233 357 071, 233 352 063
mobil: 602 361 733, 602 611 205
e-mail: info@solork.cz • internet: www.solork.cz

Nikola Činčurová

Až křiky světa unaví
sednem si spolu
Do trávy
budem se dívat
a vidět sebe
Náš program
voňavě barevný
trumfne slunce i nebe...
Pondělí došourá na poslední chvíli
těžko mu překonat
týden co týden
tu poslední míli
(Šumava, 20. 8. 2018)

Tančím
jak rychle dokážu
s tebou
bez tebe
s tebou
Sukýnky nadzvednu
kotníky odhalím
ruměncem na líci
pároví tanečníci
chodidla na mechu
zebou
(Průhonice, dendrologická zahrada, 2021)

Mladý sloupek

CHVÍLE S KŘÍŽOVKOU - PŘIPRAVUJE BOHUMIL DUŠEK

Práce slavného malíře Petra Brandla nalezneme i v Břevnově. Je autorem ... dokončení v tajence.

Pomůcky RQ, tao	Ono	Upravit lůžko	●	Slavná umělkyně	Hovorový souhlas	Kolos	●	Hebká látka	Ampérvávit	Kuchyňská potřeba	●	Sportovní zkratka	Takhle	Arabské muž. jméno	S nechutí (mn. č.)	Oživení loutek	Osobní zájmeno
Zde			Spodek nádobý Talisman				Němec Slovan				Být nemocen						
1. část tajenky											Kusy skal Citoslovce bolesti						
●	Tavenina Pamlsek				Alkohol. nápoj Římský 51				Popévek Nízko		Indické koreni Lenik						Stromorádi
Misoun						Vidina MPZ Rumunská				Druh záření Sibiřský veletok			Zn. pokmo- vého tuku Zx zvýšený tón C				
Lesklý nátěr				Brit Přítel člověka			Domácky Teodor Potom				Značka aktinida Polní míra			Strana účetní knihy Umělá pod- lah. krytina			
Výzva k zastavení					Primát Vedle něčeho			2. část tajenky Zvratné zájmeno									
●	Citoslovce prsknutí Noční pták	Pulz				Symetrály Povrchový díl				Plemeno Zvolání toreadora					Zavýsknutí Afroasiat		
Dopisní douska			Solmizační slabika Oláčka na směr				Druh karty Popravčí				Metropole Peru Zn. atmosféry					Mužské jméno	Žal
Časové údobí				Přístavní nádrž Značka titanu			Domácky Olga Značka rádia				Ovocná šťáva Značka ytterbia						
3. část tajenky													Vojenský pakt				
Mužské jméno (3. 3.)						Čínská filozofie				Bývalý typ škodovky			Ochrana zboží				

TTjenka: OSMI OBRAZŮ V BAZILICE SVATÉ MARKĚTY

Ing. Václav Jandáček: O biografu Ideal v Břevnově a životě v něm

To co zde píšete je vyprávění o něčem, co jsem sám nezažil a poznal jsem to jen z ústní tradice a zlomků dochovaných dokumentů a fotografií. Bio Ideal je výsledkem práce mého dědečka Josefa Jandáčka, který se po studiích na gymnasiu v Německém Brodě vyučil fotografem a po nějaké praxi v Německu se stal reprodukčním fotografem v Grafické unii, kde uplatnil i svoji dovednost v americké retuši, která byla v té době v Praze novinkou.

Fotografoval pro potřeby nakladatelství a jeho dílem je i série fotografií ze Starého židovského hřbitova, které se pak dostaly do alba o této, tehdy málo známé památce. Dle tradice dělal i fotografie soch a podkladů pro sochy J. V.

Myslím, že práce byla poměrně dobře placená, nicméně shodou náhod se setkal s jiným fotografickým produktem, kterým byl film. Toto nové medium ho uchvátilo natolik, že se mu začal věnovat, a roku 1904 si pořídil vybavení, několik filmů a mobilní zařízení se kterým nový vynález předváděl. Nejprve s acetylenovým světlem, později s benzinovým motorem na podvozku, který vyráběl stejnosměrný proud pro obloukovou lampu. Cestování bylo nutností, neboť filmů byl nedostatek, a půjčovny ještě nefungovaly. Nicméně díky větší filmové produkci se jednotlivé štace prodlužovaly, diváci přicházeli opakovaně, a tak v roce 1911 podnik zakotvil na krátký čas v Břevnově v hostinci na Královce.

Definitivním rozhodnutím byl pronájem hostince a sálu ve stodole, kde byla zahrada a sál, ve kterém Jandáčkův biograf našel až do roku 1929 své místo.

Zařízení bylo prostě sál s lavicemi pro zimní produkce a zahrada která pak při stolovém uspořádání sloužila v letním období. Film byl tehdy němý, s titulky, a tak jen dvou až tříčlenný orchestr podmalovával dění na plátně. Velká válka pak činnost omezila, a i na čas zastavila. Rodinu živila moje babička svým krejčovským uměním, kterému se za svobodna vyučila a věnovala v jednom salónu na Ferdinandově třídě.

Technické vybavení bylo jednoduché jeden promítací stroj s obloukovou lampou, spalovací motor s dynamem jako zdroj jednosměrného proudu a projektor na diapozitivní světlem a případných obrazových aktualit. Přesto však byl podnik úspěšný a navštěvovaný. Dědeček s babičkou si mohli zakoupit pozemky v tehdejší Tomkové ulici, což bylo pokračování staré návsi v Břevnově a vzhledem k tomu, že přicházející zvukový film potřeboval prostory náročnější, rozhodli se pro stavbu domu, dnes popisného čísla 1088/5 v Břevnovské ulici.

Dům byl postaven během jednoho roku a na Vánoce roku 1929 už sál fungoval pro první představení. Dispozice sálu a projekčního zařízení byla již zcela moderní, biograf obsahoval pěkný foyer s teracovou podlahou, šatnou a vstupem do prodejny cukrovinek, tedy jakéhosi buffetu. Sál pak byl prostorný s řadou únikových dveří, jak kázaly tehdejší předpisy /byl ještě hořlavý film/. Projekční zařízení se sestávalo ze dvojice promítacích strojů Ermemann, které umožnilo promítání bez přestávek, s prolínáním dílů filmu. Ozvučení bylo z optického záznamu zvuku na filmovém pásu, a případně i z gramofonu s deskami. Reprodukční byly za promítacím plátnem. Projekční kabina byla požárně bezpečná, s okénky s automatickým uzavíráním, v případě požáru filmu v projektoru. Stejný proud obstarával mechanický měnič, tedy třífázový elektrický motor, a dynamo umístěné ve sklepě domu. Sál měl velký balkon a původně bylo v celém podniku ca 450 míst. Diváci seděli na dřevěných sklopných sedadlech nebo na židličkách z ohýbaného dřeva postavených v lóžích.

Sál měl osvětlení s možností ztlumení, vstupem byl kovový portál s podsvícenými skly s označením podniku. V prostorách kina bylo parní topení z kotelní v suterénu, vzduch byl vyměňován nejen větráním ale i axiálními ventilátory větších rozměrů. V přízemí i na balkoně byly WC pro dámy a pány u pánského byla pak kuřárna. V těch dobách se hrálo pouze jedno představení ve všední den, v sobotu a neděli byla představení dvě a v neděli dopoledne představení pro děti. Obsluha byla poměrně jednoduchá, promítal sám šéf firmy, který se střídal s svým otcem, který byl tehdy studentem techniky, pokladní byla moje prateta Růža, uvaděčky a úklid byly vesměs místní výpomocné síly. Buffet byl pronajímán a nějaký čas ho provozoval i můj otec, který se ještě stihl zabývat topením koksem v litinovém kotli ve sklepě. Po nástupu otce na vojnu byly pak přijaty náhrady, vesměs osoby s druhým povoláním. Po rozpadu státu v roce 1938 se otec vrátil z vojny v Bratislavě a začal pracovat jako inženýr u firmy Bratří Bouřové ve Vokovicích, ale současně ještě stihl práci v rodinném podniku, včetně každodenního plakátování.

Léta druhé války nebyla moc pěkná, zemřela moje babička a podnik byl udržován na hraně rentability, i když je pravda, že zábav moc nebylo, ale díky propagačním žurnálům byl kina uzavřena až začátkem jara 1945.

Dědeček byl Sokol a propagátor českého života po návratu z první války zakoupil pro místní školu mapu republiky, domníval se, že naučné filmy budou jednou součástí výuky. Dlouhá léta byl pokladníkem Svazu majitelů

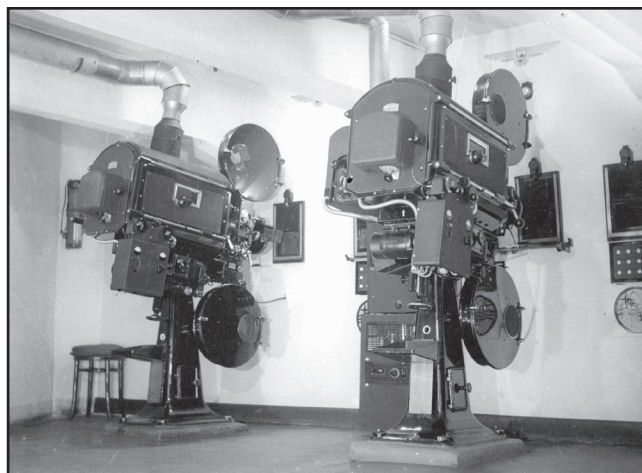

kinematografu a organizátorem půjčoven filmů a jejich získávání v širších kolekcích. Zajímavých úspěchů dosáhl i v oboru akvaristiky, kdy do Prahy přivezl různé druhy akvarijních ryb, které zde nebyly běžné. Soubor jeho akvárií byl ozdobou bytu v Břevnově a jeho snem bylo postavení skleníku pro akvária na jižním přístavku kina. Tento sen se mu ale nespínil.

Podnik byl podnikem rodinným, s minimem zaměstnanců, nicméně asi splnil očekávání diváků, sál pak sloužil i ke společenským akcím, jako byly koncerty menších těles, přednášky a také silvestrovská představení s tombolou.

Vše se změnilo v roce 1945, kdy již v květnu byl znárodněn veškerý filmový průmysl a rovněž i podniky projekční a distribuční. Dům 1088/5 zůstal v majetku rodiny, podnik však nikoliv, vyvlastněno bylo vše, včetně rozsáhlé sbírky plakátů a dokumentů o filmu za 40 let činnosti. Zvrácený režim pak po nějaký čas zaměstnal dědečka v jeho podniku. Jeho kolegové a kamarádi, kteří dopadli stejně, pak říkali, že teď má z Ideálu Radost. Tak byl totiž biograf přejmenován. V roce 1948 byl dědeček potrestán přesunutím na jiné místo, proti tomu se nemohlo moc protestovat, neboť byl zbaven všech příjmů a výnos z domu byl na vázaném účtu. V roce 1952 postihlo rodinu oznámení o vystěhování do cihelny v Hrochově Týnci, než však bylo realizováno, tak 28. října dědeček náhle zemřel a otcí se povedlo vystěhování oddálit a posléze zabránit. Moji rodiče pak prošli peklem šikanování až do roku 1958, kdy byl dům a pozemky s domem související, vyvlastněn bez náhrady, otec byl poslán do Sdružení pro stavebnictví jako dělník, což však nebylo dotaženo do konce, a při nedostatku techniků mu bylo milostivě dovoleno pracovat jako projektant ve svém oboru. Dům pomalu chátral, a i biograf ztrácel svoji hodnotu, i když v polovině šedesátých let byl opět zájem o film, a byly provedeny jen malé úpravy povrchů a vybavení. Při nezájmu Obvodního podniku bytového hospodářství a Filmového podniku Praha, se vše dostalo do stavu, v jakém bylo v Československu takřka vše.

Můj otec zemřel v roce 1970 a tak už úspěchy reálného socialismu neviděl do konce. V roce 1991 byl dům po několika tahanicích vrácen, a rodina mohla začít odstraňování dlouholetého úpadku. V roce 1992 kdy biograf skončil, jsem požádal o udělení povolení k provozování, což mi bylo se škodolibými poznámkami odmítnuto, a tak jsem se vrátil do zdevastovaných prostor s jejich celou špinou a drámy po vytrhaném zařízení. Jako benefit mi bylo dovoleno zaplatit za topení, které nešlo rozebrat a prodat. Socialistické zákonodárství dostalo, co mělo, a začala nová doba. Generace prarodičů byla přivedena na žebračkou hůl, generace rodičů měla zkaženou většinu života. Původci stavu se sice chvíli báli, ale nakonec dopadli dobře, a do konce života se mohli smát těm, kteří něco vytvořili a kterým to polepilo.

TO NEJLEPŠÍ
NAKONEC

Akademický malíř Antonín Mlýnský /* 17. 9. 1901 + 10. 7. 1955/ na internetových stránkách mnoho informací nemá. Zato však má za sebou pilnou celoživotní činnost na českém venkově. Narodil se v rodině českého úředníka v městečku Kotzmany v Bukovině. Po návratu rodiny vystudoval v Praze umělecko průmyslovou školu a na technice matematiku a deskriptivní geometrii. V roce 1934 získal místo profesora na Obchodní akademii v Kostelci nad Orlicí a zde vyučoval kreslení, modelování a geometrii. Ve své práci umělec byl především krajinářem a malířem květinových zátiší. Maloval tichá zákoutí Orlice, lesní paseky, ulice města. Známy je jeho rozměrný obraz Kostelce nad Orlicí, ještě, než začala nová zástavba. Byl velmi společensky činný v místním ochotnickém souboru Tyl, maloval plakáty, pozvánky, bez jeho výtvarné pomoci se neobešly studentské plesy. Navštěvoval také Břevnov, kde měl příbuzenský vztah k rodině pánů Našinců, majitelů Drinopolu. A právě při jedné takové návštěvě vznikl v roce 1937 obraz **Střechy Břevnova**.

Pavel Krchov